Oponentský posudek bakalářské práce

Anna VELKOVÁ, *Muratori a jeho Pravá pobožnost v českém kontektu*

Vypracoval: PhDr. Pavel Kůrka, ThD.

Předložená práce měla za cíl zhodnotit dopady díla italského osvícence Ludovica Antonia Muratoriho *Pravá pobožnost* na náboženské myšlení a církevní reformy v českých zemích. Nejprve je představena osobnost Ludovica Muratoriho, po té představen kontext dobového myšlení hesly baroko, osvícenství, jansenismus, osvícenský katolicismus. Ve třetí části je pak přestavena *Pravá pobožnost* (autorka využívala dobový český překlad z roku 1778) a výklad se přesouvá k Muratoriho vlivům u Dobrovského, v josefinismu a v josefinských reformách.

Tento spis však neodpovídá na základní v úvodu položenou otázku, jak ovlivnilo Muratoriho myšlení učence a reformátory v českých zemích, popřípadě v habsburské monarchii, v práci není nikde doloženo, zda pojednávané myšlenky mají opravdu původ u italského osvícence, popřípadě zda nebyly převzaty z jiných zdrojů. Kandidátka nevyužila jiné prameny, než zmíněný Muratoriho překlad a výbor prací Josefa Dobrovského.

Práce je pouhým kompilátem sekundární literatury (seznam použité literatury má pouze deset položek), kterou autorka přejímá nekriticky, podává šablonovitý výklad o „špatném“ baroku a „dobrém“ osvícenství. V průběhu celé práce je možné zaznamenat mnoho zcela nepodložených tvrzení, např. že papež Jan XXIII. přijal jansenismus (s. 12). Zcela nehorázné a nesmyslné je tvrzení, že „*Nejdůležitějším aspektem Petrarscheho práce je to, že je po době temna první osobou, která se zasadila o historický, kulturní a vědecký rozvoj v českých zemích.*“ (s. 17).

U výkladu Muratoriho *Pravé pobožnosti* chybí doložit, v čem byla nová, v čem se lišila od barokní spirituality. Mnohé citované myšlenky jsou totiž obecně křesťanské a jsou frekventované i v barokní náboženské literatuře,

týká se to např. tzv. umrtvení těla (s. 26), nebo důležitost účasti na mši a dalších veřejných pobožnostech (s. 27–28).

Výklad josefinských reforem je příliš popisný a také není dostatečně ozřejmena souvislost s Muratoriho myšlenkami. Předkládal Ludovico Muratori ve svých politických spisech takové návrhy? V závěru práce ještě autorka zmiňuje *teorii obecného blaha*, již pokládá také za muratoriovskou a josefinskou, aniž by uvažovala, že tento pojem má dlouhou tradici ve středověkém a raně novověkém myšlení.

Pomineme-li nedostatečnost obsahovou, shledáváme též zásadní formální nedostatky. Autorka nepoužívá některý z přípustných způsobů psaní bibliografických odkazů, nýbrž si vytvořila vlastní, sice dosti osobitý, leč nesprávný, styl citování pramenů a literatury. Také její pravopis není bezchybný, nevidím důvod, aby se slova *Baroko*, *Osvícenství*, *Jezuité* psaly s velkými počátečními písmeny. Také sloh budí dojem spíše naivního kompilátu než vědecké práce.

Předloženou bakalářskou práci proto nedoporučuji k obhajobě.

V Praze 9. srpna 2012

PhDr. Pavel Kůrka, Th.D.